

Afschrift art. 792 Ger. W.
 Vrijgesteld expeditierecht
 art. 280/2° Wetb. Reg.

Uitgifte

Vonnisnummer
Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 19 januari 2023
Rolnummer

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op		
vrijgesteld van expeditie- recht volgens art. 280, 9° W.Reg. (1ste expeditie)	op	op
	€	€

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen

Vonnis

18de kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

de heer [REDACTED] K [REDACTED]

met de Nederlandse nationaliteit, wonende te [REDACTED] (Nederland), [REDACTED],

eisende partij, vertegenwoordigd door [REDACTED] en [REDACTED], ad-
vocaten, met kantoor te [REDACTED], voor wie ter zitting [REDACTED] samen
met [REDACTED] verschijnt,

TEGEN

de vennootschap naar Nederlands recht A [REDACTED],

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te [REDACTED] (Nederland), [REDACTED]
[REDACTED],

verwerende partij, vertegenwoordigd door [REDACTED], advocaten,
met kantoor te [REDACTED], voor wie ter zitting mr [REDACTED]
[REDACTED] samen met mr [REDACTED] verschijnt.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij, de heer [REDACTED] K [REDACTED], is fotograaf. Hij verwijt de verwerende partij, de [REDACTED] A [REDACTED] die op de gelijknamige locatie een horecazaak uitbaat, op haar website een foto van hem voor promotiedoeleinden zonder zijn toestemming te hebben gebruikt. Hij maakt aanspraak op vergoeding van de schade die hij hierdoor stelt te hebben geleden.

II. PROCEDUREVERLOOP

De heer K [REDACTED] heeft het geding ingeleid bij dagvaarding betekend op [REDACTED] 2022.

Bij beschikking gewezen op [REDACTED] 2022 werd aan partijen krachtens artikel 747, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek akte gegeven van de conclusietermijnen die zij waren overeengekomen.

De zaak werd door een beschikking gewezen op [REDACTED] 2022 vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van [REDACTED] 2022 nadat de raadsliden van partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de conclusies neergelegd op [REDACTED] en de stukken neergelegd door de heer K [REDACTED]
- de syntheseconclusie neergelegd op [REDACTED] en de stukken neergelegd door A [REDACTED]

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERING

De vordering van de heer K [REDACTED] strekt tot de veroordeling van A [REDACTED] tot betaling van de bedragen van € 2.000,00 en € 300,00 (ondergeschikt € 740,16 en € 125,00), te vermeerderen met de vergoedende interesten, met de gerechtelijke interesten en de kosten van het geding.

IV. BEOORDELING

1. *De rechtsmacht van de Belgische rechtbanken*

1. In eerste orde concludeert A [REDACTED] tot de onontvankelijkheid van de vordering nu de Belgische rechtbanken niet bevoegd zouden zijn. De rechtbank begrijpt dat zij hiermee de internationale rechtsmacht van de Belgische rechtbanken afwijst.

2. Krachtens artikel 4, 1. van Verordening 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Brussel *lbis*) worden degenen die woonplaats hebben op het grondgebied van een door dit verdrag gebonden staat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die staat.

Krachtens artikel 7, 2. kan een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een door dit verdrag gebonden staat, in een andere door dit verdrag gebonden staat voor de volgende gerechten worden opgeroepen, ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad: voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen.

Ingeval de plaats waar zich een feit heeft voorgedaan dat een aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad kan meebrengen, en de plaats waar door dit feit schade is ontstaan, niet samenvallen, de uitdrukking 'plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan' zo moet worden verstaan dat zowel de plaats waar de schade is ingetreden, als de plaats van de veroorzakende gebeurtenis is bedoeld. De eiser heeft dan ook de keuze om de verweerder op te roepen voor

de rechtbank hetzij van de plaats waar de schade is ingetreden, hetzij van de plaats van de veroorzakende gebeurtenis die aan de schade ten grondslag ligt.¹

3. Inzake mededelingen op het Internet heeft het Hof van Justitie aangegeven dat niet zozeer de plaats waar de server met het materiaal in kwestie gelegen is relevant is, nu dit moeilijk kan worden bepaald. Integendeel is de plaats waar de partij de beslissing heeft genomen tot publicatie van het materiaal relevant als plaats van het schadebrengende feit.²

Het Hof reeds eveneens aangegeven dat het slachtoffer van de schending van een persoonlijkheidsrecht via internet zich, afhankelijk van de plaats waar de in de Europese Unie door die schending berokkende schade intreedt, voor de volledige schade tot één gerecht kan wenden.³ Voor het overige verleent het criterium van het intreden van de schade bevoegdheid aan de gerechten van elke lidstaat op het grondgebied waarvan een op internet geplaatste content toegankelijk is of is geweest. Deze gerechten kunnen enkel kennisnemen van vorderingen betreffende schade die is veroorzaakt op het grondgebied van de lidstaat van het aangezochte gerecht.⁴ Het Hof van Justitie heeft deze zogenaamde 'mozaiektheorie' recent nog benadrukt.⁵

Weliswaar ging het in die zaak over een schending van persoonlijkheidsrechten op het Internet, maar de principes ervan kunnen zonder probleem worden doorgetrokken naar de voorliggende context, zoals partijen zelf ook doen.

Ook staat dit principe niet onder druk doordat het Hof voortging op de bevoegdheid van de rechtbank van de vestiging van het slachtoffer. Van belang is dat één rechtbank bevoegd is om te oordelen over het geheel van de schade, los van de vraag via welk mechanisme tot de bevoegdheid van deze rechtbank werd gekomen.

4. Uit deze principes volgt dan ook dat de rechtbank enkel rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de vordering in zoverre zij vergoeding van schade ingetreden op het Belgische grondgebied beoogt.

2. De grond van de betwisting

5. De vordering van de heer K vloeit voort uit het gebruik van een foto van hem op de website van A.

6. Nu voor de Belgische rechtbanken werd gedagvaard, volgt uit artikel 8, 1. van Verordening 864/2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II) dat het Belgische recht van toepassing is op dit geschil.

¹ HvJ 30 november 1976, *Bier*, 21/76, ECLI:EU:C:1976:166, punten 24 en 25.

² HvJ 19 april 2012, *Wintersteiger*, C-523/10, ECLI:EU:C:2012:220, punten 36 en 37.

³ HvJ 25 oktober 2011, *eDate Advertising*, C-509/09 en C-161/10, ECLI:EU:C:2011:685, punt 48.

⁴ *Ibid.*, punt 51.

⁵ HvJ 21 december 2021, *Gtflix Tv*, C-251/20, ECLI:EU:C:2021:1036, punt 36 – 41.

7. Krachtens artikel XI.165, § 1, lid 1 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

8. A■■■■ meent dat zij wel degelijk over een licentie beschikte, nu zij de foto in 2010 zou hebben aangekocht bij de NATIONALE BEELDBANK in Nederland. Zij brengt het bewijs bij van zo'n aankoop.

De heer K■■■■ betwist dit verweer op twee vlakken.

9. Enerzijds zou niet bewezen zijn dat het om de gebruikte foto zou gaan.

Het is inderdaad zo dat uit de bijgebrachte factuur geen onwrikbare link blijkt met de gepubliceerde foto. Er is echter geen reden om te twifelen aan de waarachtigheid van de verklaring van A■■■■. Uit de gegevens die de heer K■■■■ bijbrengt blijkt het tegendeel niet, nu de foto die hij in zijn stukken bijbrengt nog blijkt te zijn bewerkt geweest in 2020. Het is dan ook niet onlogisch dat de bestandsnaam niet dezelfde zou zijn.

Meer essentieel echter, geeft de heer K■■■■ geen enkele verklaring voor de wijze waarop A■■■■ aan deze foto zou zijn geraakt. Er blijkt immers niet dat deze elders op het internet (door de heer K■■■■ zelf of door een derde) zou zijn gepubliceerd (op zijn eigen site, op een fotosite zoals *Flickr*,...). De licentie via de NATIONALE BEELDBANK blijkt dan ook de meest voor de hand liggende wijze van verkrijging, zodat de rechtbank aanneemt dat A■■■■ deze wel degelijk van deze bron heeft verkregen.

10. In tweede orde meent de heer K■■■■ dat de licentie van de NATIONALE BEELDBANK verkregen in 2010 slechts voor één jaar geldig zou zijn geweest. Zij toont echter niet aan dat de algemene voorwaarden die zij bijbrengt, en die van na de overname van deze onderneming dateert. Integendeel, aan de hand van algemene voorwaarden van vóór deze overname toont A■■■■ aan dat deze beperking in tijd niet was opgenomen.

11. Uit deze elementen moet de rechtbank afleiden dat de heer K■■■■ niet aantoont dat A■■■■ onrechtmatig gebruik heeft gemaakt van de foto in kwestie. Een auteursrechtelijke inbreuk is dan ook niet bewezen.

De vordering is ongegrond en moet daarom worden afgewezen.

V. DE PROCESKOSTEN

12. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding

bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de vordering worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 559, 561, 562 en 618, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek.

13. Volgens deze regels ligt de vordering van de heer K [REDACTED] vervat in de schijf van € 750,01 tot € 2.500. Conform ditzelfde KB, en nu beide partijen aanspraak maken op het maximumbedrag zoals van toepassing wanneer zij hun conclusies hebben neergelegd, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus € 1.400,00.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar doch ongegrond en wijst ervan af,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst de heer [REDACTED] K [REDACTED] in de kosten van het geding, die door de vennootschap naar Nederlands recht A [REDACTED] worden begroot, en door de rechtbank worden vereffend op de rechtsplegingsvergoeding van € 1.400,00,
- zij veroordeelt de heer [REDACTED] K [REDACTED] tot betaling van de rolrechten van € 165,00 aan de FOD Financiën, na uitnodiging hiertoe.

Dit vonnis werd gewezen door de 18de kamer van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, waar zitting hadden:

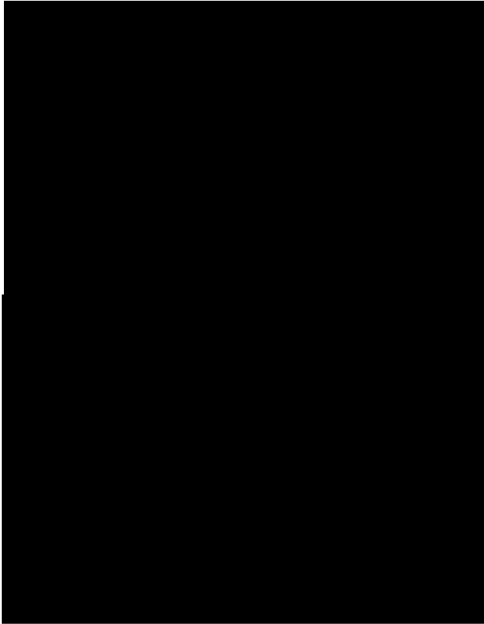

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

rechter, voorzitter van de kamer,
rechter in ondernemingszaken,
rechter in ondernemingszaken,
griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **19 januari 2023** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

verkeert in de onmogelijkheid het vonnis te ondertekenen.
(art. 785 Ger. W.)

Bij toepassing van artikel 785 van het Gerechtelijk Wetboek verklaart ondergetekende griffier dat rechter in ondernemingszaken, die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, in de onmogelijkheid verkeert om dit vonnis te ondertekenen.

